

[Chr. Christiansen.]

sådan findes faktisk ikke i dag; i hvert fald kommer den ikke til udtryk.

Det var jo meget interessant, og det var jeg også meget glad for at høre, at det ærede medlem hr. Baunsgaard ikke var imponeret, som han sagde, af den reklameform, vi drøfter her. Det glæder mig, for jeg anser det ærede medlem for at være meget handelskyndig, og derfor er det måske mere vægtigt, hvad det ærede medlem siger, end hvad jeg siger. Men jeg ved ikke, om jeg har forstået det rigtigt, at det ærede medlem mente, at jeg burde have holdt mig til noget ganske bestemt, det, som efter hans mening skulle drøftes, og at jeg skulle have ladet alt andet ligge. Jeg må beklage, hvis jeg har gjort noget, som det ærede medlem ikke synes om, men jeg vil nu tillade mig at fremføre de synspunkter, jeg mener er rimelige i forbindelse med de lovforslag, som kommer frem.

Det bør dog også nævnes, at det ærede medlem hr. Sandau, som talte for retsforbundet, fremførte den tanke, at der er meget utiltalende i den form for reklame, vi drøfter her. Det vil altså sige, at praktisk talt alle partier — hvis dette også gælder det ærede medlem hr. Weikop, hvad jeg må formode — er enige om, at den form for reklame, som nu er i gang, og som er i stadig udvikling, er vi alle sammen meget lidt tiltalt af, og vi ser egentlig gerne, at den ophører, akkurat som detailhandlerne og forbrugerne med stærke ord har bedt om at den må høre op.

Jeg kom før med et kort citat fra Danmarks Handels-Tidende nr. 5 fra den 4. marts 1958. Jeg kunne desværre ikke citere hele den spidsartikel, som stod dér, og som var redaktionel og skrevet på samtlige detailhandleres vegne. Disse navne skal jeg dog heller ikke nævne, for jeg tror, der er sådan noget som fyrretyve stykker. Men der stod altså i denne spidsartikel så stærke ord, at det, jeg her har sagt, kun er en lille, beskeden indsats ved siden af, hvad detailhandlerne officielle blad har skrevet. Jeg synes derfor, at det er rimeligt, at vi får disse ting drøftet, og kan det ikke ende med andet, så kan det måske ende med, at vi beder den højtærede handelsminister sætte lidt mere fart på og få de pågældende spørgsmål taget op til

overvejelse. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg havde troet, at dette arbejde allerede var i gang i handelsministeriet, men jeg forstår altså, at det er noget, der først nu skal til at ske.

Anker Lau: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Chr. Christiansen, at jeg har skam ikke tænkt mig at ville forhindre ham i at drøfte disse spørgsmål i det kommende udvalg — slet ikke. Selv om det er uden for de almindelige regler, at man snakker om andet end det, lovforslaget drejer sig om, finder jeg ikke på at forhindre noget sådant, naturligvis ikke; men jeg må på den anden side mene, at hvis den højtærede minister har til hensigt at nedsætte et ministerielt udvalg, som specielt skal tage sig af hele dette område, vil disse spørgsmål høre hjemme dér. Det vil nu imidlertid finde sin løsning på en eller anden måde.

I øvrigt forekom det mig, at den ærede ordfører for socialdemokratiet var ude med en vældig fiskesnøre over for den talstærke detailhandlerkreds. Det er vel nærmest sådan, det ligger. Jeg føler mig temmelig sikker på, at man i de pågældende kredse vil vurdere det ærede medlems udtalelse efter fortjeneste. Jeg føler mig imidlertid ikke kaldet til her — det vil jeg gerne i al stilfærdighed og beskedenhed sige — at varetage interesser, det være sig for den ene eller den anden gruppe. Jeg mener, at når man optræder her, skal man sige sin ærlige mening om de spørgsmål, som foreligger, og det er det, jeg har gjort.

Weikop: Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen sagde noget lignende som, at han havde svært ved at finde en fast linje i mine udtalelser, og også noget om, at vi havde mavepine i anledning af dette lovforslag.

Jeg må sige, at det er uhyre svært at tilfredsstille regeringspartierne. Den højtærede handelsminister fremsætter et forslag, og vi står alle sammen op og siger — jeg kan i hvert tilfælde godt sige det fast og klart igen — at vi tiltræder den højtærede ministers forslag. Hvad kan regeringen så egentlig forlange mere?

Det ærede medlem kaster derefter, som det er hans ret, alle de andre spørgsmål ind